

B”H

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 19 | Chai Elul

(1) ספר השיחות תש"ה ע' 122

ח"י אלול איז דער יום המיועד לשמחה ולברכה פאר חסידים בכלל און פאר חב"ד בפרט. ביי חסידים איז פאראן אן אלטער חסידישער וואָרט אין צוויי אויס-שפראַכן : א) ח"י אלול איז דער טאָג וואָס האָט געבראכט און ברענגט אַ לעבן אין אלול. ב) ח"י אלול גיט א חיות אין דער עבודה פון אני לדודי ודודי לי.

There is an old teaching that has been handed down by Chassidic tradition in two versions: (a) Chai Elul is the day that introduced – and that introduces – vitality into Elul; (b) Chai Elul lends zest to one's spiritual labors as defined by the phrase, "אני לדודי ודודי לי" – "I am my Beloved's and my Beloved is mine."

(2) שיר השירים ו', ג'

אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים:

I am my beloved's, and my beloved is mine, who grazes among the roses."

(3) משפטים כ"א, י"ג

ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה:

But one who did not stalk [him], but God brought [it] about into his hand, I will make a place for you to which he shall flee.

(4) מכות י', א'

והא"ר יוחנן מנין לדברי תורה שהן קולטין שנאמר (דברים ד, מג) את בצר במדבר וגו' [וכתיב בתריה] (דברים ד, מד) וזאת התורה

But doesn't Rabbi Yohanan himself say: From where is it derived that matters of Torah provide refuge, i.e., that the blood redeemer may not harm one who is engaged in Torah? It is derived from a verse, as it is stated: "Bezer in the wilderness, in the flatlands, for the Reubenites; and Ramoth in Gilead, for the Gadites; and Golan in Bashan, for the Manassites" (Deuteronomy 4:43), in the list of cities of refuge designated by Moses, and it is written thereafter: "And this is

the Torah” (Deuteronomy 4:44). Based on that juxtaposition it is derived that the status of Torah is like that of a city of refuge.

(5) מגילת אסתר ט', כ"ב

כַּיָּמִים אֲשֶׁר־נָחַו בָּהֶם הַיְהוּדִים מֵאֲבֵיהֶם וְהַחֲדָשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׁמְחָה וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתָּה וּשְׁמֵחָה וּמְשַׁלַּח מְנוּחַת אִישׁ לְרַעְהוּ וּמִתְנַחֵם לְאֲבִינָיִם:

And the Lord, your God, will circumcise your heart and the heart of your offspring, [so that you may] love the Lord your God with all your heart and with all your soul, for the sake of your life.

(6) נצבים ל', ו'

וְגַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־לִבְּךָ וְאֶת־לִבְּךָ זָרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן תַּחֲיֶה:

And the Lord, your God, will circumcise your heart and the heart of your offspring, [so that you may] love the Lord your God with all your heart and with all your soul, for the sake of your life.

ב

(7) ספר השיחות תש"ג, עמוד 142

עס איז דאך חייב אדם לומר בלשון רבו זאג איך אייך דעם גוט יום טוב בלשונו הקדוש, ווי איך האב זוכה געווען צו הערען :

גוט יום טוב אונז. היינט איז דער יום ההולדת פון אונזערע שני המאורות הגדולים, מאנטאג ח"י אלול תנ"ח איז דער יום ההולדת פון דעם בעל שם טוב, און מיטוואך ח"י אלול תק"ה אין דער יום ההולדת פון רבינו הזקן.

Today is the fiftieth anniversary of the first time that I was privileged to hear that highlighted Gut Yom-Tov! on Chai Elul, so let me wish you likewise, Gut Yom-Tov!

And since “one is obligated to quote the wording used by his mentor,” I will quote my father’s holy words as I heard them: “Gut Yom-Tov to us! Today is the birthday of our two great luminaries: Monday, Chai Elul, 5458 (1698), was the birthday of the Baal Shem Tov, and Wednesday, Chai Elul, 5505 (1745), was the birthday of the Alter Rebbe!”

(8) ספר השיחות תש"ה ע' 127 ואילך

דער בעש"ט האָט זיי געבענטשט און מבטיח געווען אַז אין דעם נייעם יאר תק"ה, וועלן זיי בעזה"י נפקד ווערן מיט אַ בן חייא וקיימא. אַז דאָס קינד, וואָס מורנו הבעש"ט האָט געבענטשט הצדיק ר' ברוך חוגתו הרבנית רבקה האָט אַ שייכות וקישור צו דער נשמה חדשה וועלכע דארף דעם יאָר, תק"ה, געבוירן ווערן, האָט מען פון דעם בעש"ט אויך מעלים געווען.

When a year had passed since their marriage and they had not been blessed with a child, R. Baruch and his wife set out during the month of Elul to visit the Baal Shem Tov in order to ask for his blessing. The Baal Shem Tov blessed them, and promised them that in the forthcoming year, 5505 (1745), they would be granted a healthy son.

The fact that this child was connected to the new soul that was destined to descend that year, was hidden even from the Baal Shem Tov.

9) בראשית א', ט"ז

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמָּאֲרוֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאֹר הַגָּדֹל לְמַשְׁלַת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאֹר הַקָּטָן לְמַשְׁלַת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים:

And God made the two great luminaries: the great luminary to rule the day and the lesser luminary to rule the night, and the stars.

ג

10) ספר המאמרים תש"ח, עמוד 292

מורנו הבעש"ט נ"ע הראה איך צריכים, ווי דארף מען, לעבוד את השי"ת. ומורנו רבנו הגדול נ"ע הראה איך אפשר, ווי קען מען, לעבוד את השי"ת.

ד

11) הלכות תלמוד תורה לאדמו"ר הזקן פרק א' סעיף ה' 3

ואל יאמר האדם איך אפשר ללמוד כל התורה שבעל פה כולה הרי התורה אין לה קץ ותכלית כמ"ש לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד ונאמר ארוכה מארץ מדה וגו' כי באמת ההלכות הנגלות לנו ולבנינו יש להן קץ ותכלית ומספר וכן המדרשים שנתגלו לנו. רק שהתורה מצד עצמה אין קץ ותכלית אפילו לפשטי דרשותיה הצפונים בה ורבי עקיבא היה דורש על כל קוץ וקוץ תילי תילים של הלכות ולא הגיע לתכלית דרשותיה עדיין וכן אין קץ ותכלית לעומק טעמי ההלכות והפולפול בטעמיהן ובדרשותיהן במדות שהתורה נדרשת ועל ידי זה יתחדשו ג"כ חידושי הלכות לאין קץ ותכלית

12) מגילה י"ט, ב'

וְאָמַר רַבִּי חֵיָא בַר אֲבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: מַאי דְכָתִיב: "וְעֲלִיָּהֶם כָּכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' עִמָּכֶם בְּהָר" — מְלַמֵּד שֶׁהָרָאוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשָּׁה דְקִדְוֵקֵי תוֹרָה וְדְקִדְוֵקֵי סוּפְרִים וְיִמָּה שֶׁהַסּוּפְרִים עֲתִידִין לְחַדֵּשׁ, וְיִמָּה נִיהוּ? מְקַרָּא מְגִילָה.

And Rabbi Hiyya bar Abba further said that Rabbi Yohanan said: What is the meaning of that which is written: "And the Lord delivered to me two tablets of stone written with the finger of God; and on them was written according to all the words which the Lord spoke with you in the mountain" (Deuteronomy 9:10)? This teaches that the Holy One, Blessed be He, showed Moses on the mountain all the inferences that can be derived from the words of the Torah; and all the inferences that can be derived from the words of the Scribes, the early Sages; and also all the new *halakhot* that the Scribes were destined to introduce in the future in addition to the laws of the Torah. And what is it specifically that the Scribes would introduce in addition to the laws of the Torah? The reading of the Megilla.

13) ויקרא רבה פי"ג, ג'

אמר רבי יודן ברבי שמעון כל בהמות ולויתן הן קניגין של צדיקים לעתיד לבוא, וכל מי שלא ראה קניגין של אמות העולם בעולם הזה, זוכה לראותה לעולם הבא, כיצד הם נשחטים, בהמות נותץ ללויתן בקרניו וקורעו, ולויתן נותץ לבהמות בסנפיריו ונחרו. וחכמים אומרים זו שחיטה כשרה היא, ולא כך תנינן הפל שוחטין ובפל שוחטין ולעולם שוחטין חוץ ממגל קציר, והמגרה, והשנים, מפני שהן חונקין. אמר רבי אבין בר כהנא אמר הקדוש ברוך הוא (ישעיה נא, ד): תורה חדשה מאתי תצא, חדוש תורה מאתי תצא.

14) מנחות כ"ט, ב'

אמר רב יהודה אמר רב בשעה שעלה משה למרום מצאו להקב"ה שיושב וקושר כתרים לאותיות אמר לפניו רבש"ע מי מעכב על ידך אמר לו אדם אחד יש שעתיד להיות בסוף כמה דורות ועקיבא בן יוסף שמו שעתיד לדרוש על כל קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות

Rav Yehuda says that Rav says: When Moses ascended on High, he found the Holy One, Blessed be He, sitting and tying crowns on the letters of the Torah. Moses said before God: Master of the Universe, who is preventing You from giving the Torah without these additions? God said to him: There is a man who is destined to be born after several generations, and Akiva ben Yosef is his name; he is destined to derive from each and every thorn of these crowns mounds upon mounds of *halakhot*. It is for his sake that the crowns must be added to the letters of the Torah.

אמר לפניו רבש"ע הראהו לי אמר לו חזור לאחורך הלך וישב בסוף שמונה שורות ולא היה יודע מה הן אומרים תשש כחו כיון שהגיע לדבר אחד אמרו לו תלמידי רבי מנין לך אמר להן הלכה למשה מסיני נתייבשה דעתו

Moses said before God: Master of the Universe, show him to me. God said to him: Return behind you. Moses went and sat at the end of the eighth row in Rabbi Akiva's study hall and did not understand what they were saying. Moses' strength waned, as he thought his Torah knowledge was deficient. When Rabbi Akiva arrived at the discussion of one matter, his students said to him: My teacher, from where do you derive this? Rabbi Akiva said to them: It is a *halakha* transmitted to Moses from Sinai. When Moses heard this, his mind was put at ease, as this too was part of the Torah that he was to receive.

15) אגרת הקודש סימן כ"ו

וכל איש ישראל יוכל לגלות תעלומות חכמה (לגלות) ולחדש שכל חדש הן בהלכות הן באגדות הן בנגלה הן בנסתר כפי בחי' שרש נשמתו ומחוייב בדבר להשלים נשמתו בהעלאת כל הניצוצות שנפלו לחלקה ולגורלה כנודע

And every one of Israel is able to reveal secrets of wisdom, (to reveal) and to discover a new insight, whether it be in laws or in homiletics, in the revealed or in the esoteric parts (of Torah), according to the level of his soul's root. Indeed, one is obliged to do so in order to perfect his soul by elevating all the sparks that fell to its part and lot, as known.

ה

(16) תניא פרק ה'

הנה כל שכל כשמשכיל ומשיג בשכלו איזה מושכל הרי השכל תופס את המושכל ומקיפו בשכלו והמושכל נתפס ומוקף ומלובש בתוך השכל שהשיגו והשכילו וגם השכל מלובש במושכל בשעה שמשיגו ותופסו בשכלו

Now, when an intellect conceives and comprehends a concept with its intellectual faculties, this intellect grasps the concept and encompasses it. This concept is [in turn] grasped, enveloped and enclothed within that intellect which conceived and comprehended it.

The mind, for its part, is also clothed in the concept at the time it comprehends and grasps it with the intellect

ו

(17) אבות פרק ו', משנה ג'

וְאִין טוֹב אֶלָּא תוֹרָה, שְׁנַאֲמַר (משלי ד) כִּי לֶקַח טוֹב נְתַתִּי לָכֶם תוֹרַתִּי אֵל תַּעֲזָבוּ:

and “good” means nothing but Torah, as it is said, “For I give you good instruction; do not forsake my Torah” (Proverbs 4:2).

(18) פסחים ג', ב'

אָמַר רַב הוּנָא אָמַר רַב מְשׁוּם רַבִּי מֵאִיר: לַעוֹלָם יִשְׁנָה אָדָם לְתַלְמִידוֹ דְּרַבָּה קַצְרָה.

Rav Huna who said that Rav said in the name of Rabbi Meir: A person should always teach his student in a concise manner.

(19) עבודה זרה י"ט, א'

ואמר רבא בתחילה נקראת על שמו של הקב"ה ולבסוף נקראת על שמו שנאמר בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה

And Rava also says, with regard to this verse: Initially the Torah is called by the name of the Holy One, Blessed be He, but ultimately it is called by the name of the one who studies it. As it is first stated: “His delight is in the Torah of the Lord,” and in the continuation of the verse it states: “And in his Torah he meditates day and night.” This teaches that through study one acquires ownership, as it were, of the Torah.

ז

(20) רות רבה פ"ד, ג'

אָבֵל הַצְּדִיקִים שְׁמֵן קוֹדְמִין, (שמואל א ט, א): וְשֵׁמוֹ קִישׁ. (שמואל א ט, א): וְשֵׁמוֹ שָׁאוּל. (שמואל א יז, יב): וְשֵׁמוֹ יִשָּׁי. (אסתר ב, ה): וְשֵׁמוֹ מֶרְדֳּכָי. (שמואל א א, א): וְשֵׁמוֹ אֶלְקָנָה. וְשֵׁמוֹ בְּעֵז, דּוֹמִין לְבוֹרְאָם, שְׁנַאֲמַר (שמות ו, ג): וְשֵׁמִי ה' לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם.

However, the righteous, their names precede them: “And his name was Kish” (I Samuel 9:1); “and his name was Saul” (I Samuel 9:2); “and his name was Yishai” (I Samuel 17:12); “and his name was Mordechai” (Esther 2:5); “and his name was Elkana” (I Samuel 1:1). It is because they are similar to their Creator, as it is written: “But with My name, the Lord, I was not known to them” (Exodus 6:3).

(21) חבקוק ב', ד'

הִנֵּה עֲפֹלָה לֹא־יִשְׁרָה נַפְשׁוֹ בּוֹ וְצַדִּיק בְּאַמוּנָתוֹ יַחֲיֶה:

Behold, it is puffed up-his soul is not upright within him, but the righteous shall live by his faith.

(22) שבת צ"ז, א'

אָמַר רִישׁ לְקִישׁ: הַחוּשֵׁד בְּכִשְׂרִים — לֹקֵה בְּגוֹפּוֹ, דְּכַתִּיב: “וְהֵן לֹא יֶאֱמִינוּ לִי וְגו'”, וְגַלְיָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְמַהֲיֵמְנֵי יִשְׂרָאֵל. אָמַר לוֹ: הֵן מְאֲמִינִים בְּנֵי מְאֲמִינִים, וְאַתָּה אֵין סוֹפֵר לְהֶאֱמִין.

On the topic of Miriam’s leprosy, the Gemara cites that which Reish Lakish said: One who suspects the innocent of indiscretion is afflicted in his body, as it is written: “And Moses answered and said: But they will not believe me and will not hearken to my voice, for they will say, God did not appear to you” (Exodus 4:1), and it is revealed before the Holy One, Blessed be He, that the Jewish people would believe. The Holy One, Blessed be He, said to Moses: They are believers, the children of believers; and ultimately, you will not believe.

ח

(23) אבות פרק ב' משנה י"ב

רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, יְהִי מִמוֹן חֲבֵרָךְ חָבִיב עֲלֶיךָ כְּשֵׁלָךְ, וְהִתְקַן עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד תּוֹרָה, שְׂאִינָה יִרְשָׁה לָךְ. וְכָל מַעֲשֶׂיךָ יְהִיוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם:

Rabbi Yose said: Let the property of your fellow be as precious unto you as your own; Make yourself fit to study Torah for it will not be yours by inheritance; And let all your actions be for [the sake of] the name of heaven.

ט

24) ספר השיחות תש"ג, עמוד 177

אני לדודי ודודי לי, אני לדודי - דאָס איז די אתערותא דלתתא וואָס איז - מעורר דעם דודי לי, די אתערותא דלעילא.
